

Arrest

nr. 134 597 van 4 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 11 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat J. HARDY en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een jonge man van Peul-origine en beschikt over de Guineese nationaliteit. Op 8 april 1986 bent u geboren in Maci, in de prefectuur Pita. U bent ook in de subprefectuur van Maci blijven wonen. U was actief als handelaar en verkocht vis op verschillende markten in de buurt. In 2005 trouwde u met (B.B.) en samen kregen jullie drie kinderen.

Reeds op jonge leeftijd ontdekte u dat u zich aangetrokken voelde tot personen van hetzelfde geslacht. Uw eerste echte relatie met een andere man was met (Ag.). Deze relatie liep echter spaak omdat hij u steeds geld vroeg. Onder druk van uw ouders huwde u in 2005 met (B.B.). Desalniettemin begon u ook een nieuwe relatie met een andere man, namelijk (A.A.) uit het nabijgelegen dorp Ley Tangan. Gedurende al die tijd hield u uw homoseksualiteit verborgen voor de buitenwereld.

Op 10 november 2012 bevond u zich samen met uw partner (A.A.) in zijn huis, waar jullie aan het vrijen waren. Op gegeven moment hoorden jullie rumoer en geschreeuw. Jullie trokken snel wat kleren aan wanneer een woedende menigte het huis van uw vriend binnen stormde. Zelf denkt u dat uw vorige vriendje, (Ag.), u verraden heeft aan de dorpelingen. Mensen van de lokale autoriteiten probeerden de gemoederen te bedaren en u en uw vriend werden geboeid en meegenomen naar het kantoor in Maci, waar jullie de nacht doorbrachten. De volgende dag verzamelde een woedende menigte zich voor het kantoor. Zij wilden jullie dood zien en dreigden het gebouw binnen te vallen. Uw bewakers wilden de andere gevangenen die zich in uw cel bevonden in veiligheid brengen door hen te verplaatsen naar een andere ruimte. Ondertussen hadden de agenten, onder druk van de woedende menigte, de buitendeuren opengezet en kwamen de eerste dorpelingen het kantoor al binnen gestormd. Eén van de bewakers, een man die u kende door uw werkzaamheden als handelaar, gaf u een teken. Samen met uw vriend zette u het op een lopen en u wist de woedende massa te ontkomen. U verschool zich twee nachten lang op een plek buiten het dorp. Tijdens de eerste nacht bezocht u uw neef (M.D.), hoewel hij in Conakry woonde was hij op dat moment toevallig in Maci om zijn moeder te bezoeken. Uw neef bood u zijn hulp aan en op 13 november vluchtten jullie samen naar Conakry. In Conakry dook u onder bij een vriend van uw neef. (M.D.) vertelde u hoe hij op de markt in Conakry hoorde dat twee pick-ups met militairen vanuit de hoofdstad naar uw dorp waren gegaan om u te zoeken. Hij vertelde u bovendien dat iedereen in Conakry op de hoogte was van uw situatie. Uit angst omwille van uw geaardheid vermoord te worden vluchtte u met de hulp van een smokkelaar naar België waar u asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een bewijs van inschrijving bij de holebi-organisatie "Alliage" op datum van 2 mei 2014 neer, samen met de folder "Guide homo de Wallonie".

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, van de Vreemdelingenwet. De reden daarvoor is dat er op basis van uw tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden homoseksuele geaardheid, noch aan de vervolgingsfeiten die u hieraan koppelt.

In de eerste plaats kan er op basis van uw tegenstrijdige en weinig doorleefde verklaringen hieromtrent weinig geloof worden gehecht aan uw voorgehouden homoseksualiteit.

Hoewel u hier herhaaldelijk naar werd gevraagd bleven uw verklaringen over de ontdekking van uw homoseksualiteit erg vaag, oppervlakkig en weinig coherent. U vertelde dat u vanaf de leeftijd van 12 jaar seksuele contacten had met zowel jongens als meisjes en al doende merkte dat u de voorkeur gaf aan jongens (Gehoor CGVS 2/2014, p. 24; Gehoor CGVS 5/2014, p. 5). Het hoeft weinig betoog dat het in context van de conservatieve Peulgemeenschap weinig aannemelijk overkomt dat u op zulk een jeugdige leeftijd een veelvoud aan seksuele contacten zou hebben en nog minder aannemelijk dat u zou gaan experimenteren in de taboe-zone van de homoseksualiteit. Wanneer u werd gevraagd naar uw allereerste homoseksuele contact bleef u erg vaag "Ik was met hem samen, wij waren aan het spelen en toen hebben wij relatie gehad", wanneer u herhaaldelijk om bijkomende informatie werd gevraagd antwoordde u steeds ontwijkend (Gehoor CGVS 5/2014, p. 5). Ook uw verklaringen over de emoties die gepaard gingen met de ontdekking van uw homoseksualiteit konden weinig overtuigen. U antwoordde op deze vraag "ik vond gewoon dat ik gewoon doe wat ik wil. Ik heb dat ook niet gedaan, dat is gewoon zo gekomen, dat is de wil van god" (Gehoor CGVS 5/2014, p. 6). Het is weinig geloofwaardig dat u als jonge man binnen de Islamitische Peul gemeenschap, waarbinnen homoseksualiteit volgens u zowel door uw stam als religie strikt verboden is (Gehoor CGVS 5/2014, p. 8), bij de ontdekking van uw eigen homoseksualiteit uw reactie eenvoudigweg zou zijn dat u los van de gemeenschap gewoon zou kunnen doen wat u wilde. Er mag toch verwacht worden dat de ontdekking van uw homoseksualiteit binnen een gemeenschap die hier zeer negatief tegenover staat gepaard zou gaan met meer diepgaande emoties. Het is ook opmerkelijk dat u enerzijds stelt dat homoseksualiteit binnen uw religie verboden is, maar anderzijds verklaart dat uw homoseksualiteit de wil van god is. Ook wanneer u gevraagd werd naar de verhouding tussen uw huwelijk met een vrouw en uw parallelle homoseksuele relaties waren uw antwoorden merkwaardig. Zo vertelde u dat de kinderen die uit het huwelijk voortkwamen gewoon een wil zijn van God: "God gaat kinderen geven aan iemand, dat is niet zoals je wilt" (Gehoor CGVS 2/2014, p. 25). Wanneer u hierover om verduidelijking werd gevraagd antwoordde u al lachend: "Ik had ook niet elke dag seks met mijn vrouw en ook niet met mijn vriend. Ik was in elk geval gezond, dat is belangrijk. Mijn vrouw is gewoon toevallig zwanger geworden, dat is echt

toevallig, ik wist niet dat zij zwanger kon worden.” (Gehoor CGVS 5/2014, p. 5). Uw verklaringen over de verhouding tussen uw huwelijk en de daaruit voortkomende kinderen en uw homoseksuele leven kunnen allerminst overtuigen.

U gaf tijdens uw interviews bij het CGVS te kennen twee duurzame homoseksuele relaties te hebben gehad in Guinee, te weten eerst met (Ag.) en vervolgens met (A.A.). Tijdens beide gehoren gaf u echter uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen over beide verhoudingen. Zo situeerde u uw relatie met (Ag.) tijdens uw eerste gehoor van 1996 tot 1999 en gaf u zelf aan op dat moment 17 of 18 jaar te zijn geweest (Gehoor CGVS 2/2014, p. 14). Pas wanneer u er op werd gewezen dat u in 1996 amper tien jaar oud was, corrigeerde u zichzelf door te stellen dat u ongeveer 12 was toen uw relatie met (Ag.) begon (Gehoor CGVS 2/2014, p. 14), waardoor de timing dan nog steeds niet klopt. Als u er wordt op gewezen dat u eerst zei dat u 18 jaar oud was en nu dat u 12 jaar oud was, zegt u dat 18 jaar de leeftijd was waarop u uw relatie met uw andere partner, (A.), aanvatte. Tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS vertelde u echter opnieuw dat het uw relatie met (Ag.) was die duurde van uw 18e tot uw 22e levensjaar en dat u slechts daarna een relatie met (A.) aanvatte (Gehoor CGVS 5/2014, p. 8). De relatie die u had toen u 12 jaar was zou nu met een andere jongen, een zekere (I.), zijn geweest. (I.) zou uw leeftijd hebben gehad en jullie seksuele relatie zou in de rivier hebben plaatsgevonden maar geen echte seksuele relatie zijn geweest zoals met (Ag.) (Gehoor CGVS 5/2014, p. 5). Het feit dat u tijdens twee verschillende interviews drie uiteenlopende verklaringen aflegt over de periode waarin uw relatie met (Ag.) zich afspeelde en deze ook nog verwacht met andere relaties ondermijnt in belangrijke mate uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van deze en uw andere verhoudingen. Te meer aangezien (Ag.) uw eerste homoseksuele partner was mag toch van u verwacht dat u hierover eensluidende verklaringen zou kunnen afleggen. Ook over het einde van jullie relatie legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelde u tijdens uw eerste gehoor dat deze relatie al meerdere jaren beëindigd was alvorens u in 2005 trouwde met (B.B.) (Gehoor CGVS 2/2014, p. 15) terwijl u tijdens uw tweede gehoor verklaarde dat u op het moment van uw huwelijk in 2005 wél nog steeds een relatie had met (Ag.) (Gehoor CGVS 5/2014, p. 9). Tijdens uw eerste gehoor gaf u bovendien aan (Ag.) te hebben leren kennen tijdens voetbalontmoetingen (Gehoor CGVS 2/2014, p. 14) terwijl u tijdens uw tweede gehoor verklaarde hem te hebben leren kennen op de markt, net als (A.) (Gehoor CGVS 5/2014, p. 8).

Ook over uw relatie met (A.A.) legde u tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel u tijdens uw eerste gehoor vertelde dat de relatie begon in 2005 en u (A.) op een zaterdag leerde kennen in een discotheek in Maci en drie maanden later een seksuele relatie begonnen (Gehoor CGVS 2/2014, p. 15), vertelde u tijdens uw tweede interview dat u hem leerde kennen op de markt waar jullie samen werkten en dat jullie relatie pas in 2007 of 2008 startte (Gehoor CGVS 5/2014, p. 9-10). Ook over de familie van (A.) legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo vertelde u tijdens uw eerste gehoor dat (A.)'s jongere zus (K.) heette (Gehoor CGVS 2/2014, p. 16), terwijl u tijdens uw tweede gehoor verklaarde dat haar naam (Ai.) is (Gehoor CGVS 5/2014, p. 10).

Het feit dat u er niet in slaagt om eensluidende verklaringen af te leggen over dergelijke elementaire elementen van beide door u voorgehouden homoseksuele relaties in Guinee ondermijnt in belangrijke mate de geloofwaardigheid van deze verhoudingen en bij gevolg ook de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksualiteit.

Ook over uw homoseksuele ervaringen in België waren uw verklaringen bijzonder vaag en oppervlakkig. Wanneer u werd gevraagd of u ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen frequenteerde in België vertelde u dat u wanneer u in Brussel bent naar cafés in de Rue des Pierres gaat en in Kortrijk de African Queen bezoekt (Gehoor CGVS 2/2014, p. 25-26). Uit uw verklaringen blijkt dat u deze etablissementen in Brussel leerde kennen nadat u aan mensen vroeg waar er cafés voor homoseksuelen waren en men u vertelde dat u naar de Rue de Pierres moest gaan (Gehoor CGVS 5/2014, p. 16). U kon echter niet vertellen wat de naam van deze cafés is, volgens u een gevolg van uw analfabetisme. Het is dan echter merkwaardig dat u de naam van het café in Kortrijk, de African Queen, ondanks uw ongeletterdheid wél kent (Gehoor CGVS 5/2014, p. 16-17). Wanneer u werd gevraagd om het café in Kortrijk te beschrijven bleef u bovendien wel erg vaag: “het is zo een mooi café, je kan er gewoon zitten en iets nemen om te drinken”. Wanneer u tijdens uw eerste gehoor werd gevraagd of u holebi-organisaties kende in België vertelde u dat u wel van plan was om deze te bezoeken, maar dat u er (ondanks het feit dat u op dat moment al meer dan een jaar in België verbleef) nog niet was geweest (Gehoor CGVS 2/2014, p. 26). Tijdens uw tweede gehoor legde u een inschrijvingsbewijs neer van de Luikse holebi-associatie Alliage. U schreef zich bij deze organisatie in slechts vier dagen voor uw tweede gehoor bij het CGVS en kon niet eens de naam van de bewuste organisatie geven (Gehoor CGVS 5/2014, p. 18). Uw verklaringen en bewijsstukken in verband met de beleving van uw homoseksualiteit hier in België zijn dan ook te licht om op te wegen tegen de hierboven aangehaalde argumenten die de geloofwaardigheid van uw seksuele geaardheid sterk beschadigen.

Uw tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen over de door u ingeroepen vervolgingsfeiten op 10 november 2012 ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat wanneer u tijdens beide gehoren werd gevraagd om het verloop van die dag in detail te schetsen, u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw activiteiten die vooraf gingen aan het moment waarop de dorpingen het huis van (A.) binnenvielen. Zo vertelde u tijdens uw eerste gehoor dat u samen met (A.) eerder die dag naar de markt van Dyaga was geweest en jullie na afloop samen naar uw huis terugkeerde waar uw vrouw voor u beide kookte (Gehoor CGVS 2/2014, p. 18). Tijdens uw tweede gehoor stelde u echter uitdrukkelijk dat u op die dag samen met (A.) rust genomen had en dat jullie niet naar de markt zijn geweest (Gehoor CGVS 5/2014, p. 11). Uw tegenstrijdige verklaringen over uw eerdere activiteiten op de dag dat uw problemen begonnen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid.

Ook uw verklaringen over uw opsluiting en ontsnapping zijn weinig aannemelijk. Gevraagd waarom u werd gearresteerd antwoordde u dat u werd opgesloten omdat men u en (A.) al vriend in een huis had aangetroffen (Gehoor CGVS 5/2014, p. 14). Wanneer u werd gevraagd of dit dan strafbaar is verklaarde u dit door uw ongeletterdheid niet te weten (Gehoor CGVS 5/2014, p. 14). Niet tegenstaande het feit dat u ongeschoold bent is het toch merkwaardig dat u als homoseksueel in Guinee geen enkele notie hebt van de wetgeving in verband met homoseksualiteit in uw land van oorsprong. Uw verklaringen over uw ontsnapping zijn bovendien weinig geloofwaardig. Het is immers weinig aannemelijk dat indien er zich, zoals u zelf verklaarde, dergelijk grote, op bloed beluste menigte verzamelde voor het kantoor zodat de agenten zich zelfs genoodzaakt zagen om de hoofdingang voor hen te openen en de eerste dorpsbewoners zich al binnen de gevangensmuren bevonden, u samen met (A.) toch nog de kans zou zien om, uitgerekend langs diezelfde hoofdingang langs waar de woedende menigte binnen stroomde, naar buiten te rennen. Wanneer u herhaaldelijk werd gevraagd om deze ontsnapping in detail te beschrijven bleef u steeds erg oppervlakkig (Gehoor CGVS 2/2014 p. 12, 20-21; Gehoor CGVS 5/2014, p. 13-14).

Ook over (M.D.), de neef die u zou geholpen hebben om vanuit uw dorp naar Conakry te vluchten, waren uw verklaringen tegenstrijdig. Tijdens uw eerste interview bij het CGVS gaf u aan dat uw neef, die in Conakry woonde, op dat moment toevallig in de buurt was om zijn zieke moeder te bezoeken. (M.) zou op vrijdag, de dag voor uw arrestatie, zijn aangekomen. Hij belde u om u van zijn aanwezigheid op de hoogte te brengen en u zou hem diezelfde dag ook gezien hebben (Gehoor CGVS 2/2014, p. 22). Nadat u ontsnapte uit het kantoor van de autoriteiten en u zich schuilhield buiten het dorp zou u 's nachts naar uw neef zijn gegaan, met wie u een zeer hechte band had, om hem om hulp te vragen (Gehoor CGVS 2/2014, p. 12). Dit strookt echter niet met uw verklaringen tijdens uw tweede interview waar u aangaf niet op de hoogte te zijn geweest van de aanwezigheid van uw neef in het dorp. Pas wanneer u die bewuste nacht van 10 november op de deur van uw tante aanklopte zou u hebben gemerkt dat hij ook daar was (Gehoor CGVS 5/2014, p. 15). Als u niet op de hoogte was van de aanwezigheid van uw neef is het weinig aannemelijk dat u uitgerekend naar het huis van uw tante zou gaan om hulp te zoeken en niet bijvoorbeeld naar uw eigen huis. Hiernaar gevraagd antwoordde u dat u niet naar het huis van uw ouders durfde gaan uit angst voor de toorn van uw vader en dat uw eigen huis reeds vernield was door de woedende dorpingen (Gehoor CGVS 5/2014, p. 15-16). Gezien het feit dat u op het moment dat u bij uw tante aanklopte ook nog niet op de hoogte kon zijn van de vernieling van uw huis aangezien uw neef (M.) u hier pas later over vertelde, kan dit dan ook geen verklaring bieden voor het feit dat u eerst bij uw tante zou aankloppen eerder dan bij uw eigen huis (Gehoor CGVS 5/2014, p. 16).

U legde ook tegenstrijdige verklaringen af over de gebeurtenissen na uw ontsnapping. Zo vertelde u tijdens uw eerste gehoor dat de autoriteiten na uw ontsnapping naar jullie op zoek gingen. Uw neef zou u hebben verteld dat twee pick-ups met militairen vanuit Conakry naar Maci waren gereden om u en (A.) te zoeken (Gehoor CGVS 2/2014, p. 21). Niet enkel strookt deze verklaring niet met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat er de laatste jaren van overheidswege geen actieve vervolging van homoseksuelen plaatsvindt (Zie map landeninformatie: COI Focus Guinee: l'homosexualité), ze is bovendien strijdig met uw verklaringen tijdens uw tweede gehoor. Wanneer u daar wederom werd gevraagd of de autoriteiten na uw ontsnapping naar u op zoek zijn gegaan maakte u immers geen enkele melding van de inmenging van militairen uit Conakry. Wanneer u op dat moment geconfronteerd werd met u verklaringen tijdens uw eerste gehoor beaamde u dat u toen inderdaad verklaard hebt dat er twee pick-ups vanuit Conakry zouden zijn vertrokken om u te zoeken. Wanneer u werd gevraagd waarom u tijdens uw tweede gehoor geen enkele melding maakte van dit feit zei u enkel dat er een misverstand was (Gehoor CGVS 5/2014, p. 14-15). Gezien de vraag u verscheidene malen duidelijk werd gesteld is het onwaarschijnlijk dat u deze niet correct begrepen zou hebben. Uw tegenstrijdige verklaringen over de acties van de autoriteiten na uw ontsnapping ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

De door u neergelegde documenten slagen er niet in om de appreciatie van uw geloofwaardigheid in de positieve zin om te buigen.

Het door u neergelegde inschrijvingsbewijs bij de holebi-associatie "Alliage" in Luik en de folder "guide homo de Wallonie" die u daar gekregen hebt, getuigen enkel van het feit dat u zich op 2 mei 2014 hebt ingeschreven bij deze organisatie, maar het bewijst op geen enkele manier uw voorgehouden homoseksualiteit of de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Daarbij moet ook worden opgemerkt dat u zich, hoewel u reeds anderhalf jaar in België verblijft, bij deze organisatie pas inschreef vier dagen voor uw tweede gehoor bij het CGVS en dit nadat tijdens uw eerste gehoor in februari 2014 bleek dat u geen enkele kennis had van holebi-organisaties in België (Gehoor CGVS 2/2014, p. 26). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u deze organisatie slechts twee maal hebt bezocht, en dit in de weken direct voorafgaand aan uw tweede interview, schijnbaar met het loutere doel om u in te schrijven (Gehoor CGVS 5/2014, p. 18). U kende bovendien niet eens de naam van de organisatie (Gehoor CGVS 5/2014, p. 18). Het feit dat u analfabeet bent kan bezwaarlijk als verklaring worden aangenomen van het feit dat u niet eens de naam kent van de organisatie waar u zich lid van maakt. Op basis van het voorgaande kunnen dan ook grote vraagtekens worden geplaatst bij de oprechtheid van uw bedoelingen om zichzelf lid te maken van deze associatie.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat noch de door u ingeroepen vervolgingsfeiten noch uw homoseksuele geaardheid aannemelijk zijn gemaakt en dat deze elementen aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, werd onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een enig middel, op een appreciatiefout en op de schending van artikel 48/3 tot 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 3 EVRM, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat zijn eerste seksuele relatie met een man plaatsvond op zijn achttiende. Hij vervolgt: "Het is inderdaad in de loop van het jaar 2004 dat verzoeker (Ag.) ontmoette. Hun relatie heeft een viertal jaren geduurd, totdat de ruzies te frequent bekwamen. Een paar maanden na hun scheiding begon verzoeker een nieuwe relatie met en andere man, (A.A.).

Verzoeker leerde (A.A.) op de markt te kennen, waar hij hetzelfde werk deed als verzoeker. Zij verklaringen omtrent zijn eerste relaties zijn spontaan en gedetailleerd. Verzoeker legt uit dat hij “zo gemaakt werd” en dat hij dit aanvaardde. Hij maakt ook duidelijk dat hij bang was dat iemand van zijn stam zijn homoseksualiteit zou ontdekken, want de peulen dit niet aanvaarden.

Verzoeker verschaft voldoende informatie, zowel omtrent zijn relaties en leven in Guinee, als omtrent zijn ervaringen en België. Hier is de communicatie zeer moeilijker omdat verzoeker geen Nederlands, Duits of Engels praat, en zeer weinig Frans kan. Hij gaat af en toe naar cafés waar hij weet dat er andere homoseksuele langskomen, in Brussel of in Kortrijk. Verzoeker is trouwens lid van een holebi organisatie en heeft actief deelgenomen aan de Gay Pride. Zijn implicatie en activiteiten worden meer frequent daar hij nu het Frans beter begrijpt en een beetje spreekt.

Er is geen reden om aan verzoekers homoseksualiteit te twifelen.

De motivering volgens dewelke het “weinig aannemelijk” zou zijn omdat verzoeker afkomstig is uit de conservatieve Peulgemeenschap kan geen afbreuk doen aan het feit dat verzoeker zich al lang aangetrokken voel bij mannen. Deze conservatieve houding van de Peulgemeenschap getuigt integendeel van het risico dat verzoeker loopt in zijn land van herkomst.

De motivering van de bestreden beslissing volgens dewelke verzoekers verklaringen omtrent de “emoties die gepaard gingen met de ontdekking van zijn homoseksualiteit” niet overtuigend waren kan niet gevolgd worden. Er wordt hem verweten geen “diepgaande emoties” te beschrijven. Verwerende partij houdt geen rekening met het feit dat verzoeker iemand is die heel simpel is en die trouwens analfabeet is (wat door het CGVS niet tegengesproken wordt). Er kan van hem niet verwacht worden dat hij zijn emoties analyseert en omstandig weergeeft. Hij is duidelijk niet gewoon aan zo’n introspectie. Verzoeker heeft niettemin zijn mening duidelijk geuit daar hij heeft uitgelegd dat hij besepte dat hij zo werd gemaakt en dat hij dit moest aanvaarden. Hij stelt dat hij zo is omdat God hem zo heeft gemaakt.

De motivering volgens dewelke verzoekers verklaringen “over de verhouding tussen zijn huwelijk en de daaruit voortkomende kinderen en zijn homoseksuele leven” het CGVS niet overtuigen is moeilijk te begrijpen. Het CGVS heeft verzoekers verklaringen verkeerd begrepen. Verzoekers heeft gewoon uitgelegd dat hij (met een vrouw) moest trouwen en dat hij af en toe een seksuele relatie had met zijn echtgenote. Verzoeker voerde deze “normale” leven, wat ook een manier was om de aandacht niet te trekken op zijn homoseksualiteit. Dat voor verzoeker de stichting van een gezin, met een vrouw en kinderen, een wil van God is, is verbonden aan zijn geloven. Daarom stelt hij “God gaat kinderen geven aan iemand, dat is niet zoals je wilt”. Voor het buiten wereld, en voor zijn gezin, was (A.A.) maar een goed vriend van verzoeker.

(...)

Het CGVS verwijt aan verzoekende partij uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd omtrent zijn relaties met (Ag.) en met (A.A.). Er werd aan verzoekende partij gevraagd de jaartallen te geven om zijn opeenvolgende relaties te situeren. Het CGVS lijkt te vergeten dat verzoeker ongeschoold is en dat de jaren voor hem, en ook in zijn gemeenschap, geen belangrijk element is waarmee er dagelijks rekening wordt gehouden, zoals hier. Gedurende beide interviews, telkens dat er aan verzoeker gevraagd werd om een datum of een jaar te geven heeft hij lang moeten nadenken. Vaak heeft hij een schatting gegeven van het jaartal. Er kan hem niet redelijk verwijten zich vergist te hebben op deze elementen. Wat dient benadrukt te worden is dat verzoekers relaas door hem op een spontane en gedetailleerde manier werd weergegeven. Zijn ervaringen en rechtstreeks omgeving beschrijft hij op een voldoende doorleefde manier. Vergissingen in de jaartallen kunnen geen grond vormen voor een weigering van zijn beschermingsaanvraag.

Omtrent zijn relatie met (Ag.) wenst verzoeker te benadrukken dat hij hem wel op de markt ontmoette voor de eerste keer. Toen hebben ze daar een beetje gepraat. Zij leerde elkaar te kennen toen hij op hem tegenkwam gedurende een voetbalontmoeting. Zij hebben dan verder gepraat en begonnen “goed contact” te hebben (p. 14 CGVS 2/2014).

Het was ook op de markt te Maci dat verzoeker voor de eerste keer met (A.) heeft gepraat. Na een tijdje – een paar maanden – zijn ze naar een discotheek geweest. Toen is hun relatie effectief begonnen en is het contact “dicht” geworden (p. 15 CGVS 5/2014).

Waar het CGVS stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in verband met de naam van de jongere zus van (A.A.) dient opgemerkt te worden dat zij wel (K.) heet. Dat in het tweede gehoorverslag “(Ai.)” wordt vermeld is hoogst waarschijnlijk te wijten aan een misverstand gedurende het gehoor.

Verzoeker is homoseksueel en dat wordt niet passend tegengesproken door het CGVS.”

Verzoeker stelt omwille van zijn geaardheid nood te hebben aan bescherming. Hij voert aan: “Zoals het CGVS dit terecht benadrukt is de Islamitische Peul gemeenschap een bijzondere conservatieve etnische groep.

Binnen deze gemeenschap is homoseksualiteit niet aanvaard. In Guinee, in het algemeen, is dat ook het geval.

Dat blijkt trouwens uit de algemene informatie die zich in het administratief dossier bevinden (CEDOCA verslag): homoseksualiteit is verboden in de wet, er worden trouwens zware gevangenisstraffen voorzien, de gemeenschap beschouwt de homoseksuele als "déviant", er wordt ook gesteld dat er voor homoseksuele geen effectieve bescherming bestaat (p. 8), dat homoseksuelen hun seksuele oriëntatie geheim moeten houden, dat er op hen een enorme sociale druk bestaat, dat homoseksuele uitgesloten worden en de slachtoffer zijn van talrijke schendingen van hun grondrechten, dat zij ook de slachtoffers zijn van gewelddadige akten door de bevolking en politieagenten,...

Omtrent dit CEDOCA verslag dient ook opgemerkt te worden dat de betrouwbaarheid van de informatie die op anonieme bronnen rusten, of die naar documenten verwijzen die aan het administratief dossier niet toegevoegd worden, niet nagegaan kan worden. Dit schendt verzoekers recht op verdediging en artikel 26 van het Koninklijk besluit betreffende de procedure voor het CGVS. Verzoeker vraagt bijgevolg aan Uw Raad om deze informatie opzij te zetten.

Uit dit verslag blijkt niettemin duidelijk dat als homoseksueel, verzoeker een gegronde vrees heeft om in Guinee het slachtoffer te zijn van vervolgingsakten in de zin van het Verdrag van Genève.

Verzoeker behoort tot een bijzondere sociaalgroep in de zin van dit Verdrag, en vraagt bijgevolg in eerste plaats om als vluchteling erkend te worden.

Er dient bovendien rekening te houden met het feit dat verzoeker tot de peule ethnïe behoort, en dat hij daarom nog minder op de bescherming van de autoriteiten kan rekenen."

Verzoeker verwijst naar een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin de aandacht wordt gevestigd op de situatie van de Peul in Guinee.

Verder betoogt hij:

"Verzoeker vreest vervolgd te worden omwille van zijn homoseksualiteit.

Zijn nood aan bescherming wordt trouwens ook gestaafd door het feit dat hij al het slachtoffer is geweest van vervolgingsakten en ernstige schaden toen hij zich nog in Guinee bevond (werd geslagen, willekeurig aangehouden, huis werd verbrand, werd met moord bedreigd,...). Deze vroegere vervolgingsakten vormen een duidelijke aanwijzing van zijn nood aan bescherming (artikel 48/7).

Over de gebeurtenissen die zich afspeelde nadat de dorpelingen het huis van (A.) binnenvielen tot verzoekers' ontsnapping is er geen motivering te lezen. Nochtans heeft verzoeker deze gebeurtenissen op een gedetailleerde manier uiteengezet. Hij is de slachtoffer geweest van gewelddadige akten.

Verzoeker wenst te verduidelijken dat hij en (A.) op 10 november 2012 niet naar de markt zijn geweest. Zij hadden samen rust genomen. De zozegde tegenstrijdigheid dat door het CGVS wordt aangehaald is te wijten aan een misverstand.

Omtrent zijn ontsnapping heeft verzoeker gedetailleerde verklaringen afgelegd (p. 13-14 gehoor CGVS 5/2014; p. 20-21 gehoor CGVS 2/2014). In tegenstelling tot wat in de beslissing door het CGVS wordt beweerd, werd hem niet gevraagd nog bijkomende details te verschaffen. Verzoekers verklaringen zijn afdoende en aannemelijk.

Waar het CGVS stelt dat het niet aannemelijk is dat twee pick-ups met militairen vanuit Conakry naar Maci waren gereden na verzoekers ontsnapping, dient opgemerkt te worden dat verzoeker niet heeft gezegd dat die militairen gestuurd werden louter omwille van het feit dat hij homoseksueel is. Er dient rekening te houden met het context: verzoeker en zijn vriend werden gearresteerd door dorpelingen, gebracht naar het politiekantoor, dorpelingen kwamen naar dat politiekantoor waar de agenten geen andere keuze hadden dan de deuren open te doen, verzoeker en zijn vriend zijn ontsnapt uit hun cel, de dorpelingen waren actief naar hen aan het zoeken, hebben zijn huis verbrand... in dit context is het wel begrijpelijk en aannemelijk dat er militairen gestuurd worden om het rust terug te brengen. In dit context lijkt dat de gemoederen enkel tot bedaren konden gebracht worden door de twee betrokkenen terug te vinden. Misschien hebben de agenten van het politiekantoor zelf voor steun geroepen, al toen de dorpelingen zich bij het kantoor bevinden. Het feit dat er militairen gestuurd werden is niet het rechtstreeks gevolg van verzoekers homoseksualiteit, maar wel van deze gebeurtenissen, waaronder zijn ontsnapping en ook de verbranding van zijn huis."

Verzoeker citeert in deze uit de verklaringen die hij aflegde bij het CGVS.

Verzoeker wist inderdaad niet dat zijn neef bij zijn tante was en bevestigde dit uitdrukkelijk bij het CGVS. Het lijkt niettemin logisch dat hij niet naar zijn eigen huis is gegaan na zijn ontsnapping. Hij kon redelijk vermoeden dat hij daar gezocht zou worden. Hij was verbaasd toen hij zijn neef bij zijn tante aantrof. Bovendien was hij bang van zijn vader, die hem zou kunnen doodschieten.

Verzoeker voert voorts aan:

“Verzoeker legt meerdere documenten voor om zijn homoseksualiteit te staven, waaronder het bewijs dat hij lid is van de associatie Alliage en dat hij actief aan de Gay Pride deelnam (foto’s).

De vervolgingsakten waarvan hij de slachtoffer is geweest in Guinee werden omstandig beschreven gedurende zijn gehoren bij het CGVS en worden ook gestaafd door een getuigenisverklaring van zijn neef.

Verzoekers verklaringen stemmen bovendien overeen met de algemene informatie.

Voor deze redenen moet hij het voordeel van de twijfel worden gegund (artikel 48/6).”

Verzoeker verwijt het CGVS een gebrek aan medewerking en betoogt:

“In ieder geval kan zijn beschermingsaanvraag niet verworpen worden vooraleer bijkomende instructies worden gevoerd door het CGVS. Uit het administratief dossier blijkt dat het CGVS, en het CEDOCA, vaak in contact zijn met verschillende organisaties die zich bezig houden met de bescherming van de grondrechten in Guinee, en sommige in het bijzonder met de bescherming van de rechten van de homoseksuelen in Guinee. Het lijkt bijgevolg bijzonder gemakkelijk voor het CGVS om aan deze contacten te vragen of zij op de hoogte zijn van de gebeurtenissen die door verzoeker worden aangehaald. Naar zijn verklaringen hebben die gebeurtenissen toch een redelijk grote impact gehad in de buurt, en men kan veronderstellen dat sommige organisatie daar op de hoogte zijn.

Verbazend genoeg heeft het CGVS geen contact genomen om verzoekers’ relaas na te gaan. Het CGVS kan met gemak met mensenrechtenorganisatie in Guinee contact nemen. Door dit niet te doen heeft het CGVS de zorgvuldigheids- en samenwerkings-plichten geschonden. Uw Raad is bijgevolg niet voldoende geïnformeerd om verzoekers’ aanvraag tot bescherming te verwerpen.”

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een getuigenverklaring van zijn neef en een aantal gedurende de Gay Pride in Brussel genomen foto’s bij het verzoekschrift. Daarnaast legt hij een artikel neer over een homoseksueel die in Guinee werd doodgeslagen. Onder dit artikel staat geschreven dat verzoeker de vermelde persoon kende en heeft ontmoet (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3-6).

2.1.3. Verzoeker legt per aangetekend schrijven van 9 oktober 2014 en door middel van een aanvullende nota het e-mailverkeer neer tussen zijn advocaat en de coördinator van ‘Afrique arc en ciel’ te Conakry (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Deze persoon beweert dat de verantwoordelijke persoon te Labé heeft bevestigd dat verzoeker werd vervolgd.

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker geen documenten bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden identiteit. Bovendien gaf hij hiervoor geen afdoende verklaring doch legde hij tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn identiteitsdocumenten. Bij de DVZ verklaarde hij dat hij nooit een eigen identiteitskaart of een paspoort heeft gehad (administratief dossier, stuk 21, verklaring, nr.26). Bij het CGVS verklaarde hij echter dat hij weldegelijk een identiteitskaart had, dat hij deze thuis achterliet en dat deze verloren ging toen zijn woning in brand werd gestoken. Bij confrontatie beweerde hij dat hij bij de DVZ slechts zou hebben gezegd dat hij geen documenten had meegenomen (administratief dossier, stuk 8, p.10). Deze uitleg kan, gelet op de duidelijke aard van zijn verklaringen bij de DVZ, echter niet worden aangenomen.

Verzoeker brengt daarenboven niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg naar België, en dit ondanks dat hij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd. Bovendien legde hij over deze reisweg vage en incoherente verklaringen af. Zo kon hij niet aangeven met welke vliegtuigmaatschappij hij zou hebben gereisd. Bovendien is het bevreemdend dat hij aanvankelijk, bij de DVZ, niet de minste precisering kon geven aangaande de gegevens die waren opgenomen in het paspoort dat voor zijn reis zou zijn gebruikt terwijl hij hiertoe meer dan een jaar later, bij het CGVS, wel in staat bleek. Bij confrontatie beweerde hij weliswaar dat hem bij de DVZ niet werd gevraagd welke naam in het paspoort stond doch deze uitleg kan niet worden aangenomen. Verzoeker gaf bij de DVZ over het paspoort immers aan: *"Foto van iemand anders, ik weet geen verdere gegevens van het paspoort"* (administratief dossier, stuk 8, p.10; stuk 21, verklaring, nr.35-36).

Verzoeker baseert onderhavige asielaanvraag en zijn vrees op zijn homoseksuele geaardheid. Uit de verklaringen die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing blijkt echter dat hij vage, niet-doorleefde en onaannemelijke verklaringen aflegde omtrent de ontdekking van deze geaardheid. Zo verklaarde hij dat hij reeds vanaf hij twaalf was seksuele contacten had met jongens en meisjes en dat hij al doende merkte dat hij de voorkeur gaf aan jongens doch is het niet aannemelijk dat hij in de conservatieve Peul-gemeenschap op zeer jeugdige leeftijd reeds veelvuldige seksuele contacten zou hebben gehad. Nog minder aannemelijk is het dat hij daarbij ging experimenteren in de taboe-zone van de homoseksualiteit. Verzoeker bleef daarenboven uiterst vaag over zijn allereerste homoseksuele contact.

Bovendien legde hij niet-overtuigende verklaringen af over de emoties waarmee de ontdekking van zijn geaardheid gepaard ging. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat niet zou mogen verwacht dat hij zijn emoties weergeeft. Hij toont niet aan dat zijn analfabetisme zijn verstandelijke vermogens zodanig zou aantasten dat hij niet bij machte is om zijn gevoelens te omschrijven. Bovendien kan ook van iemand die, zoals verzoeker het omschrijft, simpel en analfabeet is, worden verwacht dat deze persoon toch enige gevoelens van twijfel of angst zou kennen bij de ontdekking van een geaardheid die binnen zijn gemeenschap volledig afwijkt van de norm. Dat verzoeker de ontdekking van zijn geaardheid niet als meer problematisch ervoer en hierbij geen diepere emoties kende, is gezien homoseksualiteit blijkens zijn eigen gezegden zowel in zijn stam als in zijn religie strikt verboden was niet geloofwaardig.

Verzoeker legde blijkens de verklaringen die met recht worden weergegeven in de bestreden beslissing bovendien herhaald en frappant tegenstrijdige verklaringen af over de periode waarin zijn relaties met Ag. en met A. zouden hebben plaatsgevonden en de leeftijd die hij ten tijde van deze relaties had. Dit klemt nog des te meer daar dit verzoekers enige twee duurzame homoseksuele relaties in Guinee waren en daar zijn relatie met A. de aanleiding zou hebben gevormd voor zijn problemen. Verzoeker tracht deze tegenstrijdigheden ten onrechte te vergoelijken door te verwijzen naar zijn ongeschoold profiel. Ook van een ongeschoold persoon mag worden verwacht dat deze belangrijke en bepalende elementen uit zijn persoonlijke leefwereld, zoals het onderhouden van twee duurzame homoseksuele relaties in een homofobe omgeving, op een spontane en coherente wijze kan situeren in de tijd. De bewering dat jaartallen voor zijn gemeenschap en voor hem niet belangrijk zijn wordt niet gestaafd. Hoe dan ook vermag deze geen afbreuk te doen aan het feit dat van verzoeker mocht worden verwacht dat hij de twee duurzame homoseksuele relaties die hij had op een spontane en coherente wijze zou kunnen situeren in de tijd en dat hij, minstens bij benadering, zou kunnen aangeven op welke leeftijd hij deze relaties onderhield.

Verzoeker bleek de relatie met Ag. daarenboven niet te kunnen situeren ten aanzien van zijn huwelijk met zijn vrouw. Uit de verklaringen die met reden worden aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat hij tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde dat hun relatie reeds was beëindigd alvorens

hij in 2005 huwde terwijl hij tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde dat hij op het moment van zijn huwelijk wel nog een relatie had met Ag. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat hij Ag. leerde kennen tijdens voetbalontmoetingen (administratief dossier, stuk 8, p.14) doch gaf tijdens het tweede gehoor bij het CGVS aan dat hij Ag. leerde kennen op de markt (administratief dossier, stuk 5, p.8). Verzoeker tracht beide verklaringen op heden met elkaar te verzoenen door aan te geven dat hij Ag. leerde kennen op de markt en beter leerde kennen tijdens een voetbalontmoeting. Zijn eerdere verklaringen waren echter duidelijk, zijn niet voor interpretatie vatbaar en laten geen ruimte voor deze nuancerings.

Verzoeker legde ook over zijn relatie met A.A. bijkomende tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde hij dat hij A.A. leerde kennen in een discotheek en dat zij reeds in 2005 een relatie begonnen. Tijdens het tweede gehoor verklaarde hij dat hij A.A. slechts in 2007 of 2008 leerde kennen, en dit op de markt. Verzoeker tracht de tegenstrijdigheid omtrent de plaats waar hij A.A. leerde kennen op te heffen door te stellen dat hij A.A. leerde kennen op de markt en dat zij enkele maanden later naar een discotheek gingen en hun relatie aanvatten. Zijn eerdere verklaringen waren nochtans duidelijk en laten geen ruimte voor deze interpretatie. Bovendien laat verzoeker hiermee de tegenstrijdigheid inzake het jaartal waarin zijn hun relatie aanvatten ongemoeid hoewel, zoals reeds hoger werd aangegeven, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij deze op een coherente wijze zou kunnen situeren in de tijd. Verzoeker legde tevens tegenstrijdige verklaringen af omtrent de naam van de jongere zus van A.A. Het loutere poneren dat zich tijdens het tweede gehoor bij het CGVS "hoogstwaarschijnlijk" een misverstand heeft voorgedaan kan niet volstaan om deze tegenstrijdigheid op te heffen.

Dit alles klemt nog des te meer daar uit verzoekers verklaringen, zoals terecht weergegeven in de bestreden beslissing, blijkt dat hij niet de minste notie heeft van de wetgeving in verband met homoseksualiteit in zijn land van herkomst. Niettegenstaande het feit dat hij ongeschoold is, is dit merkwaardig. Indien verzoeker daadwerkelijk jarenlang als homoseksueel zou hebben geleefd in een homofobe omgeving en duurzame homoseksuele relaties zou hebben gehad, kon worden verwacht dat hij toch enige notie zou hebben van de wetgeving ter zake. Minstens kon worden verwacht dat hij zou weten of homoseksualiteit in zijn land al dan niet strafbaar is.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en relaties. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

Verzoeker legde over deze problemen bovendien tegenstrijdige verklaringen af. Zo legde hij tegenstrijdige verklaringen af over de activiteiten die vooraf gingen aan het moment waarop de dorpelingen het huis van A.A. zouden zijn binnengevallen en hen zouden hebben betrappt. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde hij: *"ik was die dag samen met (A.) bij mij thuis... in het begin waren wij op de markt Dyaga, wij kamen van deze markt (...)"* (administratief dossier, stuk 8, p.18). Tijdens het tweede gehoor ontkende hij echter die dag met A. op de markt te zijn geweest en stelde hij dat zij die dag gewoon rust hebben genomen (administratief dossier, stuk 5, p.11). Op heden ontkent verzoeker opnieuw dat zij naar de markt waren geweest en wijt hij voormelde tegenstrijdigheid aan een misverstand. Dat deze op een misverstand zou berusten kan, gelet op de duidelijke aard van de hoger geciteerde verklaringen tijdens het eerste gehoor, echter niet worden aangenomen.

Verzoekers verklaringen omtrent zijn ontsnapping zijn bovendien geheel niet geloofwaardig. In de bestreden beslissing wordt in dit kader met recht gemotiveerd: *"Het is immers weinig aannemelijk dat indien er zich, zoals u zelf verklaarde, dergelijk grote, op bloed beluste menigte verzamelde voor het kantoor zodat de agenten zich zelfs genoodzaakt zagen om de hoofdingang voor hen te openen en de eerste dorpsbewoners zich al binnen de gevangensmuren bevonden, u samen met (A.) toch nog de kans zou zien om, uitgerend langs diezelfde hoofdingang langs waar de woedende menigte binnen stroomde, naar buiten te rennen."*

Verzoeker legde voorts tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn neef, nochtans de persoon tot wie hij zich zou hebben gewend voor hulp en die hem zou hebben geholpen het land te verlaten. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde hij dat hij, nadat hij vluchtte, ging aankloppen bij zijn neef. Gevraagd hoe hij wist dat zijn neef in de woning van zijn tante was, antwoordde hij: *"Hij is op vrijdag gekomen, ik zag hem op vrijdag, toen hij daar kwam belde hij mij, hij zei tegen mij dat hij gekomen was om zijn moeder te bezoeken, ik wist al dat hij in het dorp was"* (administratief dossier, stuk 8, p.22). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS gaf verzoeker echter aan dat hij bij zijn tante op de deur ging

kloppen en er onverwacht zijn neef aantrof. Daarnaast ontkende hij eenduidig dat hij wist dat zijn neef daar zou zijn en stelde hij dat hij niet wist dat zijn neef in het dorp was (administratief dossier, stuk 5, p.15). Verzoeker beperkt zich ertoe deze laatste verklaringen te bevestigen. Hiermee vermag hij geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen deze verklaringen en zijn verklaringen tijdens het eerste gehoor bij het CGVS teniet te doen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers geaardheid en relaas kunnen herstellen.

De documenten zoals opgenomen in het administratief dossier (stuk 19) tonen slechts aan dat verzoeker zich op 2 mei 2014 inschreef bij de holebi-associatie 'Alliage' in Luik. Zij bewijzen geenszins dat hij daadwerkelijk homoseksueel zou zijn en tonen niet aan dat de aangevoerde vervolgingsfeiten zich zouden hebben voorgedaan. Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht opgemerkt dat verzoeker zich, hoewel hij reeds anderhalf jaar in België verbleef, slechts inschreef bij deze organisatie enkele dagen voor het plaatsvinden van het tweede gehoor bij het CGVS en dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij deze organisatie slechts tweemaal en in de weken direct voorafgaand aan het tweede gehoor bij het CGVS bezocht, en dit met het loutere doel om zich in te schrijven. Verzoeker bleek overigens niet eens de naam van deze organisatie te kunnen verstrekken. Aldus dient te worden besloten dat verzoeker zich eerder uit opportunistische overwegingen dan met oprechte bedoelingen lid maakte van voormelde organisatie.

De documenten bij het verzoekschrift kunnen evenmin afbreuk doen aan het voorgaande. De getuigenis van verzoekers neef (bijlage 3-4) vertoont een gesolliciteerd karakter en gaat niet uit van een objectieve bron. Derhalve kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht.

De foto's, genomen op de *Gay Pride* in Brussel (bijlage 5), tonen enkel aan dat verzoeker op dit evenement aanwezig was. Uit deze foto's kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker homoseksueel zou zijn. Evenmin tonen zij aan dat de aangevoerde vervolgingsfeiten zouden hebben plaatsgevonden. Het artikel inzake een doodgeslagen homoseksueel (bijlage 6) heeft geen betrekking op verzoekers persoon en houdt geen verband met zijn asielrelaas. Bijgevolg kan niet worden ingezien hoe dit een bewijs zou kunnen vormen voor verzoekers beweerde geaardheid en relaas. Dat verzoeker de persoon waarover dit artikel handelt zou hebben gekend en ontmoet, betreft daarbij een blote bewering die niet kan volstaan om aan het voormelde afbreuk te doen.

De per aangetekend schrijven overgemaakte e-mailcorrespondentie tussen verzoekers advocaat en de coördinator van 'Afrique arc en ciel' (rechtsplegingsdossier, stuk 8) kan evenmin volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers geaardheid en relaas te herstellen. Vooreerst is het niet duidelijk op basis waarvan deze persoon concludeert dat verzoeker slachtoffer is van de incidenten in Maci. Verzoekers naam wordt immers nergens in de correspondentie vernoemd. Zelfs indien verzoekers naam gekend zou zijn door de persoon in kwestie, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden identiteit en niet aantoonde dat hij de persoon is wie hij voorhoudt te zijn. Aldus vermag de neergelegde correspondentie hoogstens aan te tonen dat zich in Maci een incident heeft voorgedaan doch kan hieruit, gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers geaardheid en asielrelaas, niet worden afgeleid dat verzoeker als slachtoffer bij dit incident betrokken zou zijn geweest.

Inzake het verwijt dat door het CGVS geen contact werd opgenomen met mensenrechtenorganisaties in Guinee om zijn relaas na te gaan, dient te worden opgemerkt dat, nog daargelaten dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat het CGVS dit voor elk individueel dossier zou kunnen en moeten doen, het CGVS geenszins de verplichting heeft om de asielzoeker bij te staan in diens bewijsvoering en de lacunes in deze bewijsvoering niet moet opvullen. De bewijslast inzake zijn asielaanvraag berust in beginsel bij verzoeker zelf en hij heeft hieraan blijkens het voorgaande niet voldaan.

Daar verzoeker zijn geaardheid noch zijn relaas aannemelijk maakt, is zijn verwijzing naar de algemene situatie voor homoseksuelen in Guinee en de in dit kader geuite kritiek op de informatie van Cedoca dienaangaande niet dienstig.

Waar verzoeker nog wijst op de situatie van de Peul, dient te worden opgemerkt dat hij niet aannemelijk maakt dat hij louter op grond van zijn etnie vervolging riskeert. Vooreerst haalde hij zulke vrees nooit eerder aan. Voorts brengt verzoeker niet het minste begin van informatie bij waaruit zou kunnen worden

afgeleid dat hij louter op basis van zijn etnie en zijn aanwezigheid in Guinee zou dreigen te worden geviseerd bij een terugkeer.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielaanspraak, kan dienstig worden verwezen naar de sub 2.2.4. gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel ongemoeid waar omtrent de algemene veiligheidssituatie in Guinee wordt gemotiveerd:

“In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).”

De voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet evenmin worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS